

Aiz trejdeviņām zemēm... un tepat

2015. gads ir Eiropas gads attīstībai. Šogad īpaša uzmanība tiek pievērsta ar attīstību saistītiem jautājumiem pasaulē: izglītībai, mieram un drošībai, nabadzībai, cilvēktiesībām un citiem. Ko konkrēti mēs katrs varam darīt, lai pasaule kļūtu labāka? Daži cilvēki izvēlas ziedot, citi sociāli apzinīgi iepērkas, savukārt citi dod savu artavu, veicot brīvprātīgo darbu. Šoreiz mūsu uzmanības centrā – jaunieši, kas devušies uz citu pasaules malu, lai sniegtu palīdzīgu roku cilvēkiem, kam tā ir vajadzīga.

Līga mēnesi pavadīja Peru. Aizbraukusi tāpēc, ka interesējusies par Peru un vēlējusies tuvāk iepazīt peruāņus. Līga runā spāniski, un viņas uzdevums bija palīdzēt sagatavot bērnus skolai. Viņa stāsta, ka redzējusi lielu nabadzību, dažiem bērniem pat neesot bijis kārtīgu apavu. Vasaras skolā skolotāji mācījuši bērniem burtus un mazliet arī lasīt. Līga rūpējusies par dažādiem organizatoriskajiem darbiem, vākusi ziedojumus, gatavojusi bērniem brokastis, pirkusi zobu pastu un zobu suku un mācījusi bērnus tīrīt zobus. Katrs brīvprātīgais varējis likt lietā savus talantus – daži vadījuši viktorīnas, kurās tika vākti līdzekļi, bet kāda angļu jauniene, kas aizraujas ar futbolu, bija atvedusi tērpus un bumbas un spēlēja ar bērniem futbolu. Līga stāsta, ka šis bijis emocionāli piepildīts un smags laiks. Tomēr tas esot bijis to vērts, jo viņas darbam bija reāla ietekme.

Jānis pirms vairākiem gadiem uz trim mēnešiem devās uz Āfriku, Mali (pirms tur bija sācies konflikts). Par šādu iespēju viņš uzzinājis no draugiem, kas iepriekš bija braukuši uz Āfriku. Jānis piedalījās projektā, kura pamattēma bija *AIDS*. Viņš palīdzēja ar dažādiem darbiem kādā vietā, kur cilvēki iegriežas iedzert kafiju. Projekta mērķis bija noskaidrot, cik daudz cilvēki zina par *AIDS*, un sniegt informāciju. Brīvprātīgo uzdevums bija palīdzēt ar radošām idejām pasākumu organizēšanā un veikt tehniskos darbus. Jānis teic, ka ne viss iecerētais izdevies, jo viņi saskārušies ar dažādiem šķēršļiem, piemēram, korupciju. Viņš pats priecājas, ka izveidojis projekta fotoarhīvu; labu pieredzi esot guvis, palīdzot iekārtot izstādes par *AIDS*.

Ir tāds teiciens: "Adata maza, bet strādā lielu darbu." Tas attiecināms gan uz šūšanu, gan uz brīvprātīgo darbu. Šādu darbu var darīt tālās zemēs un tepat, Latvijā, – tas atkarīgs no katra prasmēm un interesēm. Taču, kā atzīst Jānis un Līga, brīvprātīgajam tā ir nenovērtējama pieredze un gandarījums.